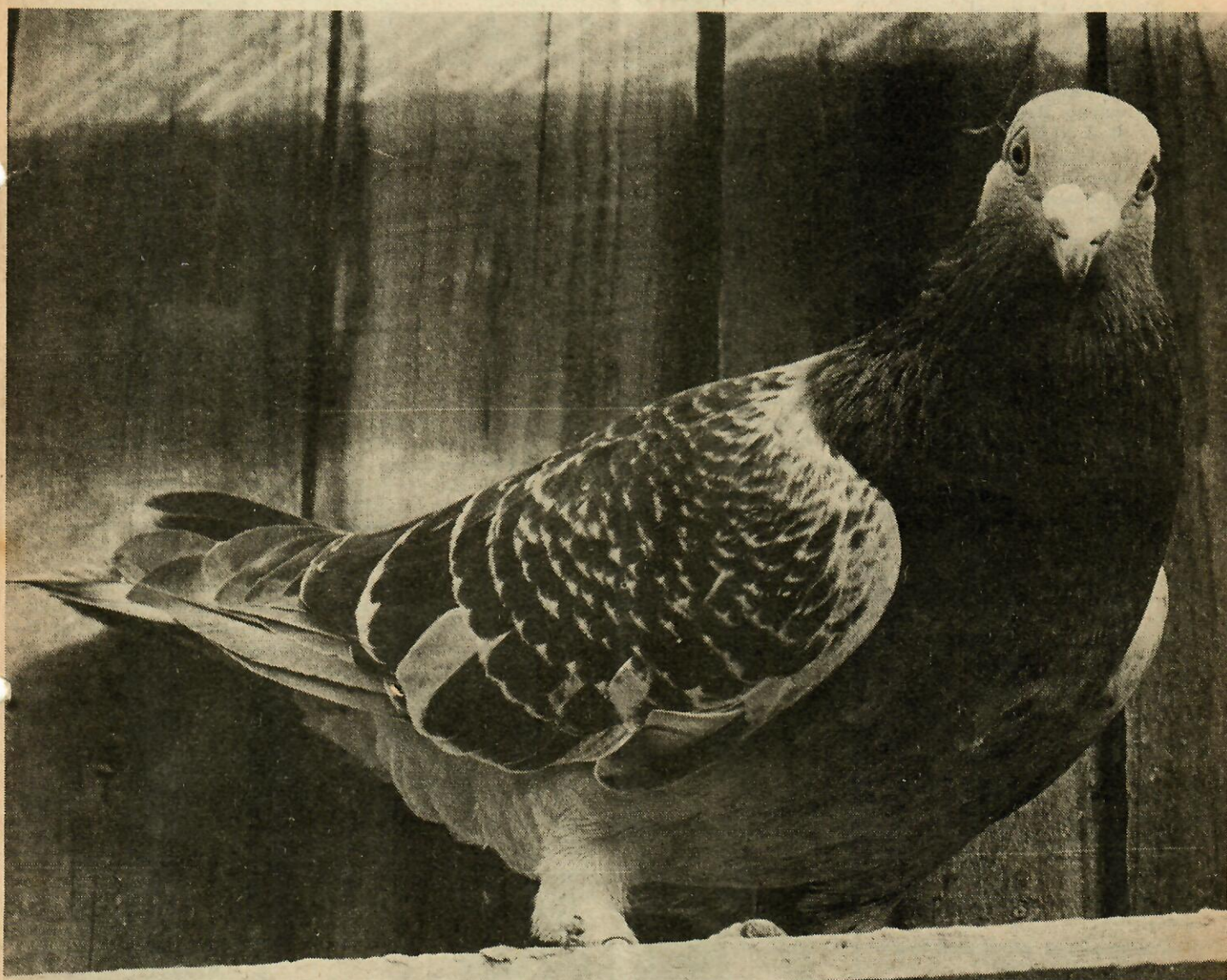

neerlands postduiven orgaan

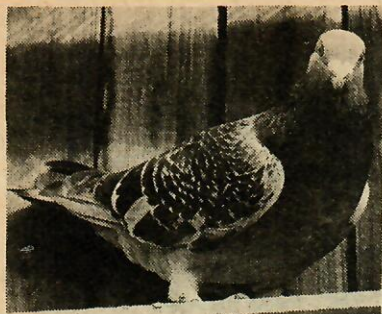
OFFICIEEL ORGAAN VAN DE N.P.O. EN AANGESLOTEN BONDEN

28 juli 1977
30e jaargang - no. 29
Verschijnt wekelijks

INHOUD:	<i>De vliegende onderwijzer van Amstelveen</i>	914
	<i>In deze tijd</i>	915
	<i>Goede... zijn gezonde duiven</i>	917
	<i>Nationale concoursen</i>	918
	<i>Wat vliegt daar?</i>	919
	<i>Het verloop der vluchten</i>	920

JAN SNOEK, DE VLIEGENDE ONDERWIJZER VAN AMSTELVEEN

Sportvriend E. v. Breene uit Driebergen stuurde deze mooie foto van zijn NL76-1507421, die vorig jaar het jonge duif-kampioenschap behaalde in de verenigingen in het Rayon Z.O. (10 ver.) en 2e werd in de C.C. Zeist e.o. (400 l.) met de volgende prijzen: Zundert, 6129 d., 277e; St. Ghislain 4449 d., 660e; Noyon 3309 d. 32e; St. Ghislain, 1870 d. 61e en Orléans, 1675 d. 30e. In de vereniging: gem. de 30e van 475 duiven. Ras gekruiste van Wanroy via A. v. Haaren, Heesch.

NEERLANDS POSTDUIVEN ORGAAN

Officieel Orgaan van de N.P.O. en aangesloten bonden.
Waarin opgenomen De Limburgiaduif

Redacteur: M. A. de Zeeuw.
Adres van administratie: Nieuwe Felle-noord 12, Postbus 256, Eindhoven. tel. 040-437003. Postgiro 1125459 t.n.v. Neerlands Postduiven Orgaan, Eindhoven.
Bank: Slavenburgs bank, Eindhoven - rek. no. 6443.01.015.
Abonnementsprijs: f 34,— per jaar, f 17,75 per halfjaar en f 9,50 per kwartaal bij vooruitbetaling. Kollektief verenigingsabonnement (alle leden) f 31,— per jaar. Weekabonnees (in plaatsen waar agenten zijn) 80 cent per nummer. Losse nummers 100 cent.

Alle kopij dient UITERLIJK DONDERDAG in ons bezit te zijn om in het nummer van de daarop volgende week te kunnen worden opgenomen. De opgave dient schriftelijk te geschieden.

TYPE OF SCHRIJF DUIDELIJK S.V.P.

Advertentietarief
drukspiegel 261 x 190 mm
aantal kolommen: adverteriepagina's 5 kolommen, elk 37 mm breed; tekstpagina's 3 kolommen, elk 58 mm breed
prijs per mm per kolom: advertentiepagina's 100 ct. per mm tekstpagina's f 220 ct. per mm.

Kontraktarieven worden u op aanvraag toegezonden.

Voor verkooplijsten speciaal tarief, inlichtingen bij de administratie.

In kleur. Indien de advertentie geheel of gedeeltelijk in blauw wordt gedrukt, wordt de advertentieprijs als volgt verhoogd:

tot ¼ pagina	f 25,—
van ¼ tot ½ pagina	f 50,—
van ½ tot ¾ pagina	f 75,—
van ¾ tot 1 pagina	f 100,—

Indien dit blad naar alle Nederlandse postduivenliefhebbers wordt gezonden (oplage plm. 56.000) worden de advertentieprijs met 65 pct. verhoogd.

Het eerstvolgende nummer waarvoor dit geldt is no 32 wat verschijnt op 18 aug. a.s.

Als je met hem kennismaakt blijkt hij een vriendelijke jonge man met grijzend krulhaar te zijn. Hij praat niet makkelijk over zichzelf maar geeft je toch het gevoel dat hij precies weet wat hij wil. Zelfs als kind al gaf hij blijk van deze karaktereigenschap.

Reeds toen besloot hij onderwijzer te worden, welnu hij werd het. Aanvankelijk bij het basisonderwijs, thans op een school voor slechtziende kinderen.

Hij is 30 jaar, gehuwd en vader van een parmantig zootje. Is geboren en getogen in Amstelveen maar woont thans in Bovenkerk, gemeente Amstelveen.

Wie Amstelveen zegt denkt aan Amsterdam. Immers, als een Siamese tweeling zijn deze steden aan elkaar verbonden! Ook door de duivensport zijn ze nauw met elkaar verweven. Samen met nog een aantal dorpen uit de omgeving vormen zij de grote afdeling Amsterdam. De 41 verenigingen die bij deze afdeling zijn aangesloten hebben gezamenlijk zo'n 1200 leden.

De vereniging p.v. Bovenkerk, waarvan de leden in Bovenkerk, Aalsmeer en Amstelveen wonen, behoort al jaren tot de sterkste verenigingen van deze afdeling. Jan Snoek is lid van deze vereniging en behoort tot haar kampioenen. Samen met zijn broer is hij in de duivensport begonnen. De bekende liefhebber Wijhenke uit Amstelveen is hun oom en deze heeft hen er toe gebracht. Broer vond het prachtig de duiven van de vluchten thuis te zien komen maar verder ging zijn belangstelling niet. Dat kwam de samenwerking niet ten goede en derhalve is Jan alleen verder gegaan.

VRIENDSCHAP

Toen Jan wilde trouwen en er geen woning beschikbaar was werd hem door zijn sportvriend Gerard Hamers een gedeelte van diens woning aangeboden. Zelfs een gedeelte van de duivenhokken mocht Jan in gebruik nemen. Er was nl. geen ruimte voor nog een hok.

Omdat in Bovenkerk ook weinig ruimte is wordt de sport nog steeds beoefend vanaf het erf van deze sympathieke Gerard Hamers. Deze situatie en hun vriendschap heeft Jan Snoek echter veel voordeel bezorgd. Gerard Hamers is in de duivensport nl. niet de eerste de beste. Het dagverblijf achter zijn stomerij hangt als bewijs daarvan vol met kampioenschappen-generaal.

Veel van zijn ervaring en duivenkennis heeft hij overgedragen aan Jan Snoek. Ook aan de stamvorming van Jan zijn duiven heeft Gerard Hamers veel bijgedragen.

Van oom Wijhenke kreeg Jan ook een paar beste en de nakomelingen, die uit deze kruisingen voortkwamen, bleken geweldnaars te zijn.

PROFESSIELE INSTELLING

Er zijn meer liefhebbers geweest, die 'goeie' in handen wisten te krijgen. Vele kwamen er echter niet mee van de grond. Jan Snoek wel!

- Jan Snoek, generaal kampioen aangewezen van de Afdeling Amsterdam 1976 (l.) met Gerard Hamers en Wil Fritz (r.) voor het hok.

IN DEZE TIJD

valt het me op dat de oudere duiven (3, 4 jaar en ouder) er zo weinig meer aan te pas komen. Althans mindér dan vroeger. In mijn jeugd vlogen onze piepers als eindstation van Noyon. Het jaar daarop gingen de jaarlingen niet verder dan Orléans en pas daarna, als 2- en 3-jarigen, staken we ze verder. En op ons dorp kenden we de oude heren persoonlijk, die ingemand werden voor Bordeaux. Zulke duiven bleven presteren tot 7-8-jarige leeftijd. Ze zijn er nog, doch veel minder. Kijk er de uitslagen maar op na.

Tegenwoordig plegen we roofofbouw op piepers en jaarlingen en dat wreekt zich later. De meeste van de duiven zijn tegenwoordig vroeg verspeeld of versleten.

En als men nu aankomt met voorbeelden die het tegenovergestelde bewijzen, geef ik toe. Ze zijn er, maar niet als voorbeeld voor de algemene regel. Alleen als bewijs dat er duiven zijn die men als jong tot 600 km speelt en er daarna prima fondduiven van maakt.

De allround (of bijna volledige) duif, de duif dus die in staat en bereid is van 100 tot 1000 km prijs te vliegen en waar men lang van genieten wil, heeft een andere opvoeding nodig.

Netjes opleten, geen risico nemen, als jaarling ontzien en als 2-jarige er 100% plezier aan en van beleven.

Ieder heeft z'n mening doch ik stop de jonge doffertjes na een keer of 4, 5 in de grote klad gezeten te hebben. De jaarlingen gaan in principe niet verder dan Orléans. Ik vrees dat ze nog te veel keren in de mand gezeten hebben (10 à 12 x) maar als 2-jarige hoop ik er tot van Chateauroux etc. op te wachten. Dit jaar was het letten op m'n 2- en 3-jarige Chateaurouxvliegers een succesvol genoegen.

E.e.a. betekent uiteraard dat ik goed vliegende junioren van het mannelijk geslacht slechts kort speel. Aan Noyon, St. Dizier en Orléans komen ze niet toe. En ze zouden er vroeger prijzen op kunnen winnen die, als ik niet inkorf, m'n neus voorbij gaan. En toch moet het zo, meen ik. De jeugd ontzien om later de vruchten te plukken. Overigens hebben we ook nog jonge duivinnen en die kunnen wél naar de verdere stations, tot zelfs Orléans.

Nu we het toch over jonge duiven hebben, iets over het pakken na de vlucht! Ik ben als er geklokt moet worden niet van de kalmsten en als er 4 of 5 jongen gelijk binnenlopen die ik op een 7 m lang hok moet pakken, kan dat moeite geven. En aan je voeten laten komen om te eten is alleen bij de eerste gemakkelijk. Later pak ik toch een verkeerde blauwe, omdat ik er bovenop kijk en geen poten en/of koppen zie.

Al bij het timmeren van m'n zolderhok is voor de plank en de dringers aan de binnenkant een pakkooi gemaakt met een schuine kant aan de zijde van de liefhebber. Als de eerste jongen van de reis komen, zit er meestal een thuisgehouden of te jonge pieper in de kooi. Valt er een jong op de plank of op het schuine dak er naast, dan klinkt mijn 'kom, kom' en gooi ik tevens wat voer in de kooi of kijker. Het daar in zittende jong begint te pikken en dat plus mijn stem zijn oorzaak dat van blijven zitten geen sprake is. Het niet bang zijn van m'n hand maakt bovendien dat ik vlot kan kloppen, zonder angst te verwekken.

Als u geen pakkooi hebt en u bent ook niet al te kalm als er duiven van de reis komen, maak zo'n kooi of kijker. Heel gemakkelijk.

Ik had een zieke weduwnaar. Na kop gedaan te hebben van Louvres, werd hij op de volgende zaterdag (z'n vrije) niet goed. Erg groene iets schuimachtige mest, in elkaar zitten, erg hard aanvoelen, slingerend lopen.

Het was moeilijk op die dag en nog moeilijker op de volgende, medische bijstand te krijgen. Bovendien was de auto kapot. Ik heb het arme dier een peertje melk opgespoten en hem in z'n broedhok gezet. Hij is snel gebeterd en misschien kan hij donderdag al weer mee naar Noyon.

U zult zeggen: melk? Ja, melk. Ik dacht aan de een of andere ongesteldheid die op vergiftiging leek. Ik dacht ook aan zieke duiven van het veld. Die spuit ik ook melk op als het tenminste voorkomt.

Ik heb dat idee om bij vergiftiging melk op te spuiten altijd gehad. Vermoedelijk 50 jaar geleden al op ons dorp gehoord en in m'n hoofd vastgezet.

Dat ik de weduwnaar in z'n broedhok opsloot is uit meelij. Een hokje in de schuur zou ook kunnen, doch zo enigszins mogelijk mag een duif bij mij ziek zijn in haar eigen huis. Ik weet van de laatste jaren te goed wat het is naar elders afgevoerd te worden om daar maar te proberen beter te worden. Een duif die ziek is zal zich in eigen vertrouwde omgeving en broedhok meer thuis en minder ongelukkig voelen en, meen ik, gemakkelijker beteren dan in een vreemde omgeving.

Natuurlijk kan dit alleen met duiven die over een broedhok beschikken en zolang we niet aan een uitbraak van een besmettelijke ziekte behoeven te denken. Is van het laatste vermoedelijk sprake, dan is absoluut isolement geboden. En onverwijld inschakeling van een dierenarts.

Zo zou ik ook duiven die pokken krijgen apart zetten. Vanochtend nog werd ik gebeld, wat te doen met weduwnaars die pokken blijken te hebben. Apart er mee. Zij zijn het die de andere besmetten. Duiven die nog geen pokken hebben, besmetten, meen ik, andere duiven niet. Ook niet als ze zelf al besmet zijn. Zodoende is met de zieke en de gezonde te scheiden heel wat te bereiken. En als er dan bij de gezonde weer één komt met een pokje: apart, voor weer een gezonde duif besmet kan worden.

De vraag wat aan pokken die er al zijn te doen, moet aan een dierenarts gesteld worden. Enten helpt dan niet meer. Kan de kwaal zelfs sterk verergeren. Aantippen met jodiumtinctuur? Ik weet het niet en geloof het niet. Er is sprake van een kwaad van binnenuit en dan bereik je aan de buitenkant maar weinig. Maar het ligt voor de hand dat bepaalde middelen het lijden verzachten en bijv. het dicht gaan zitten van de keel tegengaan.

v. d. H.

EN OVER DUIVEN:

Zoetjes aan nadert de tijd van de late jongen. De meeste weduwnaars hebben hun duivin al mogen houden en binnen 10 dagen zijn er de eieren weer. Ik hoop dat u het, behoefte aan jongen of geen behoefte, op kunt brengen alle duiven 1 of 2 jongen te gunnen. Het is hun grote vreugd en het invoeren van een natuurlijke levenswijze, zonder welke ze het niet kunnen stellen.

Ik weet ook wel dat in de vrije wildbaan meerdere dieren het zonder partner moeten stellen, doch om nu in onze tijd zo weduwnaars niet meer toe te staan dan loos te broeden, blijft op de duur niet ongestraft.

Geen duivin hebben is een beetje onnatuurlijk, het 12x ingemand worden en een kortere of langere reis afwerken is dat erger. Daarom: geef ze de kans natuurlijk en normaal te leven. In 1978 maken ze het weer goed!

En die late jongen? U weet al welke jongen uit welke ouden goed zijn. Maak daar gebruik van. Houd in augustus/september geen probeersels aan. Dat mag alleen in het voorjaar met een vliegseizoen op handen.

v. d. H.

Hij is intelligent en doet alles weloverwogen en degelijk. Daarnaast heeft hij een professionele instelling. Hij houdt duiven om er prijzen mee te winnen. Niet alleen voor het materiële gewin dat zo iets eventueel meebrengt maar vooral omdat dat de sport is. Van zijn duiven zijn er een aantal 'beeldschoon' maar er zijn er ook bij waar je als type van moet houden (nogal diep). Maar mooi en niet mooi, op de vluchten zijn het praktisch allemaal 'straaljagers'.

Hij houdt in de winter slechts 24 duiven aan en start in het voorjaar met maar 12 weduwnaars.

Het vluchtprogramma wordt met deze 12 afgewerkt tot en met Chateauroux terwijl sommige als nestdoffer ook nog meegaan naar Ruffec en Bordeaux. Zelfs op de navluchten worden de meeste weer ingezet. Zoals u ziet, Jan Snoek is niet makkelijk voor zijn duiven. Het is hen echter niet aan te zien. Ze waren uitstekend door de rui gekomen en zagen er veelbelovend uit voor het seizoen 1977.

WINTERKWEEK

Kweken doet Jan uitsluitend in de winter.

De 12 koppels hebben rond de Kerstdagen jongen. Als deze 14 dagen zijn worden ze met de duivinnen in een ander hok geplaatst waarvan de vloer bedekt is met de tabakstelen. Aanvankelijk voert iedere duivin haar eigen jongen, maar na enige dagen voeren ze ook andere jongen. Eén en ander heeft tot gevolg dat de jongen altijd voorspoedig opgroeien.

In maart worden de koppels herenigd en na 10 dagen broeden gaan ze op weduwschap. Als de africhtingsvluchten beginnen worden de doffers reeds als weduwnaar meegegeven.